

# Het geheim van de dansende rivier

Geschreven door Nienke Jorissen

Lang geleden, toen de wijze fluisteringen van de natuur nog werden gehoord, zochten mensen verlangend naar antwoorden bij de eeuwenoude rivier Ondine.

De rivier was meer dan alleen water; ze fluisterde antwoorden toe aan hen die luisterden. Haar wateren leken te zingen met de melodieën van oude verhalen. Reizigers kwamen van heinde en verre en knielden neer aan de oevers. Ze stonden naar het stromende water en fluisterden hun verlangens en zorgen, hopend op een glimp van inzicht. De stroming vormde dansend in het licht een antwoord.

De rivier bewoog zich met een vrije geest, maar haar wilde stroom was ook gevaarlijk onvoorspelbaar. Angst sloop in de hoofden van de mensen als ze dachten aan die gevaarlijke krachten. Bezorgd om hun veiligheid besloten de mensen om haar te temmen door hoge dijken te bouwen. De vrije stroom werd gevangen in een korset van stenen en aarde. Al snel verloor de rivier haar wilde dans en ze werd gedwongen tot de taken die de mensen haar oplegden.

Ondine verloor haar natuurlijke cadans. Ze voelde zich beroofd van haar vrijheid en zag met weemoed toe hoe ze enkel als werktuig werd gebruikt. Woede en pijn verhieven zich als een wilde storm binnen Ondine. Haar wateren kolkten in opstand, haar golven sloegen woest tegen de dijken, smachtend naar de vrijheid die ze had verloren.

In een noodlottige nacht pakten donkere wolken zich samen en kon Ondine haar woede niet langer bedwingen. Ze zwol op tot angstaanjagende hoogten, haar krachtige stroming verwoestend en meedogenloos. Dorpen en gewassen werden weggevaagd door haar machtige stroom en de mensen smeekten om genade.

Toen de angst en wanhoop hun hoogtepunt bereikten, smeedden de mensen een plan om de rivier voor altijd te temmen. Ze creëerden een fles van zeldzaam kristal. Deze fles zou de wijsheid van de rivier vangen en haar verlammen, waardoor ze niet langer kon spreken. In een nacht met een dreigende zwarte lucht wisten de mensen de dansende nevel van Ondine's wijsheid te vangen.

Een gekleurde mist danste in de fles. Lichtflitsen schoten tegen de kristallen wanden. Haar glans en kracht zat nu gevangen. Woedend was ze! Haar stem galmde als een storm in de fles en de mannen konden de fles maar net in bedwang houden. Ze verstopten de fles op een geheime plek: in de holte van een oude eik die met zijn wortels tot diep in de aarde verankerd was. De rivier voelde zich beroofd van haar stem. Ze werd een stille, treurige stroom. Haar kracht en magie verdwenen langzaam.

De wereld veranderde en de mensen vergaten de fluisterende wijsheid van Ondine. De stroming van haar water vertraagde en haar glans vervaagde. De mensen vergaten hoe ze in haar wateren konden kijken en antwoorden konden zien die ooit zo helder waren.

Ze verloor haar connectie met de dieren en daarna ook langzaam met de bomen langs haar oevers. Alle bomen, behalve één: de oude eik waarvan de wortels reikten tot aan de rivier; de eik die de fles verborgen hield.

Ondine voerde een traag gesprek met de wijze boom. Een gesprek die een mens nooit zou kunnen horen. De eik had een visioen: Op een dag zou een jong meisje de fles vinden en de wijsheid terugbrengen naar de rivier. Ondine wachtte geduldig.

De tijd sloop voort, maar op een dag, toen de zon hoog aan de hemel stond, dwaalde een jong meisje door het bos. Tussen de beschutte takken ontdekte het meisje, in de holte van de oude eik, de fonkelende glazen fles.

Ondine's stem gilte tegen de kristallen wand en van schrik liet het meisje de fles vallen.

Stralende nevel steeg op tussen de scherven van de gebroken fles en onmiddellijk begonnen de wateren van Ondine te glanzen als fonkelende edelstenen. Haar stroming werd krachtig en vrij. De klanken van haar lied vulden de lucht en mensen luisterden met verwondering naar haar stem.

Gewassen begonnen weelderig te groeien. Dieren kwamen naar haar oevers om te drinken.

Ook de mensen kwamen weer naar de rivier om antwoorden in haar weerspiegelende oppervlak te zien. De wereld omarmde de hernieuwde kracht van Ondine.

En zo herwon Ondine, op deze voorspelde dag, haar rechtmatige plaats als krachtige bron van wijsheid.